

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222202322
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8222202322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. D. XXXX/XX, B., právne zastúpenej JUDr. Mgr. Drahoslavom Magdziakom, advokát, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 186,15 eur a priznanie finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/1/2022-94 zo dňa 2.8.2023 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobkyni voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov 16.11.2015 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011, povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a náhrady trov konania. So súhlasom súdu (uznesenie č. k. 3Csp/76/2017-458 z 11.10.2022) žalobkyňa podaním z 9.10.2018 zmenila žalobu tak, že pripustila jej rozšírenie aj o nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur.

2. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.: „Žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť bezdôvodné obohatenie vo výške 3 186,15 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ohľadne nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ohľadne nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

3. Rozhodol tak potom, ako bol v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie ohľadne nároku na určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011, nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3 186,15 eur a nároku na náhradu trov konania vydaný pod č. k. 3Csp/76/2017-171 z 21.11.2018 zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/34/2019-212 z 8.10.2019 pre nepreskúmateľnosť a v poradí druhým rozsudkom súdu prvej inštancie (vydaným pod č. k. 3Csp/76/2017-475 z 11.10.2022, v znení opravného uznesenia č. k. 3Csp/76/2017-495 z 15.11.2022) vyhovie nároku na určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom, A. B., nar. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom (ďalej aj „spoludlžník“) a žalovanou ako veriteľom a na samostatné konanie vylúčené nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, na priznanie primeraného zadostučinenia a na trovy celého konania.

4. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že tento preberá závery rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 3Csp/76/2017-475 z 11.10.2022 v znení opravného uznesenia č. k. 3Csp/76/2017-495 z 15.11.2022 právoplatného 9.12.2022, ktorým bola Zmluva o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011 uzatvorenej medzi žalobkyňou, spoludlžníkom a žalovanou určená za neplatnú z dôvodu jej celkového rozporu s dobrými mravmi ako aj so zákonom, konkrétne s § 39, § 37 a § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Vo vzťahu k spoludlžníkovi považoval zmluvu za absolútne neplatnú okrem toho aj z dôvodu, že ním vôbec nebola podpísaná. Napadnutý rozsudok následne súd prvej inštancie právne založil aj na aplikácii §§ 451 a 457 OZ a § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 250/2007 Z. z.“).

5. V konaní považoval za ustálené, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovej pôžičke mala žalobkyňa oprávnenie vykonávať podnikateľskú činnosť a to na základe živnostenského oprávnenia s obchodným menom A. B. - A., s miestom podnikania J. Grešáka 16, Bardejov, IČO: 41553462, predmet podnikania – kaderníctvo (vznik oprávnenia dňa 22.11.2007, činnosť pozastavená od 4.9.2013 do 4.9.2016, zánik živnostenského oprávnenia 28.9.2019), ďalej že zo žiadosti o poskytnutie úveru z 23.4.2011 vyplýva, že jeho účelom bola rekonštrukcia bytu, a nie podnikateľský účel uvádzaný následne v zmluve o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011 a že žalovaná, v prípade podnikateľov, ktorým bola aj žalobkyňa umožňoval uzavierať iba podnikateľský úver, z dôvodu, že podnikatelia nemali žiaden zamestnanecký pomer. Ďalej ustálil, že v čase predzmluvných rokovaní a v čase uzavretia zmluvy žalobkyňa nepracovala, poberala štátne sociálne dávky, mala zdravotné problémy, vypovedanú zmluvu o nájme nebytových priestorov k 30.4.2009, a podľa potvrdenia o podaní daňového priznania za rok 2011 nulový základ dane. V konaní bolo vyhodnotené za nesporné, že na účet žalobkyne bola na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011 dňa 1.6.2011 pripísaná suma 3 650,- eur, ďalej že výška úhrad vykonaných žalobkyňou na účet žalovanej činil 6 836,15 eur a že z karty klienta na meno žalobkyne vyplýva výška úveru v sume 9 360,- eur, suma poskytnutej čiastky 3 650,- eur, splatenie úveru do sumy 9 096,15 eur a zostávajúca povinnosť doplatiť ešte sumu 263,85 eur. Súd prvej inštancie tiež v konaní zistil nedostatky zákonom stanovených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), napr. neuvedenie výšky úrokovej sadzby, RPNM, adresy na podanie reklamácie, doby trvania zmluvy, termínu konečnej splatnosti pôžičky, nesprávnej celkovej výšky úveru a pod. Súčasne považoval za zistené, že na zabezpečenie poskytnutej pôžičky bola žalobkyňou a spoludlžníkom vystavená zmenka.

6. Vec bola súdom prvej inštancie právne posúdená ako spotrebiteľský spor. Súd pritom konštatoval, že pri uzatváraní zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011 žalovaná vystupovala ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy. V súvislosti s týmto záverom poukázal na prax veriteľov poskytujúcich pôžičky, spočívajúcu v označení dlžníkov z poskytnutých úverov ako podnikateľských subjektov s cieľom vylúčiť pri uzatváraní zmlúv použitie práva zameraného na ochranu spotrebiteľa. S ohľadom na spotrebiteľský charakter pôžičky a potrebu posudzovania daného vzťahu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. vyhodnotil zabezpečenie pôžičky prostredníctvom zmenky za neprípustné. Za neakceptovateľnú (t. j. odporujúcu zákonu) vyhodnotil aj dohodu o odmene za poskytnutie pôžičky v sume 5 710,- Eur, keď zo žiadneho dojednania zmluvy nevyplýva, že by táto odmena predstavovala úroky z pôžičky. Výšku zmluvnej odmeny predstavujúcu oproti reálne vyplatenej sume pôžičky jej navýšenie o viac ako 150 % vyhodnotil

za dojednanú v rozpore so zákonom ako aj s dobrými mravmi a za neprijateľné považoval aj dojednania o sankciách - zmluvných pokutách ako aj o riešení sporov v rozhodcovskom konaní. Poukázal na to, že absencia esenciálnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. by podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. mala za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. S ohľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie uvedené dojednania považoval za odporujúce dobrým mravom a zákonu, a že tieto časti zmluvy nie je možné od seba oddeliť pretože predstavujú esenciálne náležitosti právneho úkonu (napr. údaj o celkovej sume pôžičky), mal súd prvej inštancie zato, že predložená zmluva je absolútne neplatná ako celok pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 37 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 OZ. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona, v dôsledku čoho sa hľadí na tento právny úkon tak, ako keby nebol nikdy urobený. Vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobkyne súd prvej inštancie konštatoval, že absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa možno dovolať žalobou o určenie neplatnosti právneho úkonu kedykoľvek.

7. K obrane žalovanej o existencii prekážky veci rozhodnutej a exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu v zmenkovom konaní (Okresný súd Bratislava V, sp. zn. 1CbZm/408/2013 / 4Zm/493/2013) a na jeho podklade vedenej exekúcie zastal súd prvej inštancie názor, že označené zmenkové konanie vo vzťahu k tomuto konaniu nezakladá prekážku veci rozhodnutej a to aj s poukazom na účel zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 438/2015 Z. z.“), zmyslom ktorého bolo zamedziť zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) voči spotrebiteľom. Vychádzal z názoru, že označeným zákonom sa zaviedla povinnosť súdu prvej inštancie skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Na podklade daného exekučného titulu a spisu vedeného pred zmenkovým súdom dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmenkový súd sa obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok nezaoberal, túto zmluvu pri svojom rozhodovaní nemal k dispozícii a rozhodoval výlučne na podklade tvrdení oprávneného a predloženého originálu zmenky z 30.5.2011 vystavenej na sumu 10 580,53 eur. Keďže zmluvu, plnenie z ktorej bolo zabezpečené predloženou zmenkou, zmenkový súd vôbec neskúmal, považoval za nepochybné, že v základnom konaní nebolo prihliadnuté na neprijateľné podmienky zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne na rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom, a to aj napriek tomu, že súdu bolo oznámené, že avalista zmluvu a zmenku nepodpísal. Napriek zastaveniu exekúcie na podklade označeného zmenkového platobného rozkazu v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd prvej inštancie konštatoval možnosť podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (v rámci plynutia premlčacej doby podľa § 110 OZ). S ohľadom na to uzavrel, že rozhodnutím o absolútnej neplatnosti zmluvy, ktorej plnenie bolo zabezpečené zmenkou, sa predíde opätovnému podaniu návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného, resp. založí právny rámec pre rozhodnutie exekučného súdu o prípadnej žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1CbZm/408/2013, čím sa odstráni stav právnej neistoty žalobkyne a spoludlžníka a ich postavenie do budúcnosti, v čom videl naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

8. Dôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia založil na zistení, že zmluva o revolvingovej pôžičke z 30.5.2011 nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, bola vyhlásená za absolútne neplatný právny úkon, z titulu ktorého nastáva medzi stranami zmluvy režim tzv. vrátenia poskytnutých plnení. Keďže žalovaná poskytla spotrebiteľský úver v skutočnej sume 3 650 eur a žalobkyňa za poskytnutie úveru zaplatila sumu 6 836,15 eur vyhodnotil za dôvodné priznať žalobkyňi rozdiel medzi sumou ňou zaplattenou na úver (ako bolo preukázané plnenia na úver plnila sama žalobkyňa, nie je manžel, ktorý bol v zmluve označený ako spoludlžník) a sumou reálne žalovanou poskytnutou ako úver/pôžička. Skutočnosť, že žalovaná sa na úkor žalobkyne obohatila vyplýva z jej postavenia veriteľa a prijímateľa plnení. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia do výšky 3 186,15 eur vyhovel.

9. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplattenie primeraného finančného zadostučinenia, súd prvej inštancie pri konštatovaní základných zákonných predpokladov úspešného uplatnenia nároku na finančné zadostučinenie dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala splnenie základných formálnych zákonných predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., keď o jej porušení práv

ako spotrebiteľky bolo rozhodnuté už v konaní sp. zn. 3Csp/76/2017. Žalobkyňa bola v pôvodnom konaní aktívna, voči nárokom žalovanej sa s úspechom bránila a domohla sa tým aj ochrany svojich práv vyplývajúcich z právnych predpisov (neprijateľnosť zmluvných podmienok, absolútna neplatnosť zmluvy o revolvingovej pôžičke). Poukázal tiež na to, že spomínaným porušením jej práv došlo aj k ujme materiálnej, a to vo výške bezdôvodného obohatenia v sume 3 186,15 eur a že žalovaná voči žalobkyni ako spotrebiteľke nepostupovala s odbornou starostlivosťou, s na jej úkor sa chcela obohatiť prostredníctvom absolútne neplatného právneho úkonu. Konštatoval, že žalobkyňa takto skutočne znášala stav právnej neistoty, nad rámec poskytnutého úveru bola zbytočne povinná platiť sumu, na ktorú žalovaná nemala zákonný nárok a tak bola vystavená porušeniu práva, ktoré bolo spôsobilé spôsobiť jej ujmu v majetkovej sfére, a v časti ju aj spôsobilá. Súd prvej inštancie preto zastal názor, že suma, ktorú žalobkyňa požaduje ako primerané finančné zadosťučinenie, t. j. 300 eur, je primeraná porušeniu jej práv žalovanou a oproti vzniknutej ujme žalobkyne a výške bezdôvodného obohatenia predstavuje symbolickú sumu. Súčasne priznanú sumu považoval za nástroj satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu voči tomu, kto právo spotrebiteľa porušil a súčasne za nástroj sankčného charakteru pre veriteľa, ktorý sa v posudzovanom právnom vzťahu nechoval súlade s tzv. prezumpciou znalosti práva.

10. O trovách konania bolo rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 CSP tak, že žalobkyni bol priznaný nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100% a to ako vo vzťahu k uplatnenému nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia tak aj vo vzťahu k nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu v oboch uplatnených nárokoch.

11. Proti napadnutému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote a v celom rozsahu odvolanie žalovaná, obsahovo z odvolacích dôvodov vyjadrených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Vecne argumentovala tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil skutkové okolnosti vyplývajúce z dokazovania a vec aj nesprávne právne posúdil. Namietala, že tvrdenie o bezdôvodnom obohatení vylučuje právoplatné súdne rozhodnutie ukladajúce žalobkyni povinnosť plniť, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava V pod č. k. 1CbZm/408/2013 v spojení so zmenkovým platobným rozkazom č. k. 4Zm/496/2013. Argumentovala tiež, že nie je možné a ani prípustné, aby sa účinky právoplatného súdneho rozhodnutia negovali vydávaním opačného rozhodnutia, resp. rozhodnutia s opačným účinkom, pokiaľ prechádzajúce právoplatné rozhodnutie nie je zrušené. Existenciu právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V pod č. k. 1CbZm/408/2013 v spojení s platobným rozkazom č. k. 4Zm/496/2013 súd prvej inštancie vôbec neposudzoval v tom kontexte, že žalobkyni a spoludlžníkovi už raz bola právoplatne uložená povinnosť plniť v prospech žalovanej, čo vylučuje vznik bezdôvodného obohatenia, keďže označené súdne rozhodnutie nebolo vydané na základe iného právneho vzťahu než toho, ktorý primárne vyplynul zo zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359. Nejde teda len o otázku prekážky *res iudicata*, ale aj o otázku právoplatnosti konkrétneho súdneho rozhodnutia, ktoré je nezmeniteľné a záväzné. Prekážka *res iudicata* je procesnou prekážkou, avšak právoplatne potvrdená povinnosť platiť je hmotnoprávna skutočnosť, ktorá vylučuje vznik bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Mala za to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, v akom rozsahu vykonala platby na zmluvu o pôžičke a v akom rozsahu na právoplatne uloženú povinnosť v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 4Zm/496/2013. Pri určení bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie vychádzal z predpokladu, že všetky plnenia žalobkyne sú plneniami na zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359, žalobkyňa však po splatnosti zmenky a vydaní zmenkového platobného rozkazu platila na zmenku, čo v konaní nepovažovala za sporné. Skutkový a právny záver súdu prvej inštancie tak označila za predčasný, pretože súd prvej inštancie bez akéhokoľvek dôkazu považoval plnenia po splatnosti zmenky za plnenia zo zmluvného vzťahu. Za predčasné odvolateľka označila aj rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne nároku na primerané zadosťučinenie, keďže napadnutý rozsudok vo výroku I. ešte v čase vyhlásenia výroku II. nebol právoplatný. Odôvodnenie priznania tohto nároku označila za svojvoľné vo výbere, na aké právoplatné súdne rozhodnutia prihliada.

12. K odvolaniu žalovanej sa podaním z 25.9.2023 vyjadrila žalobkyňa. Odmietla existenciu prekážky rozsúdenej veci poukazujúc na súdnu prax zameranú na zabezpečenie cieľov sledovaných právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Mala za to, že v posudzovanom prípade bol v konaní preukázaný spotrebiteľský právny vzťah, v ktorom je možné podrobiť skúmaniu jeho zmluvné podmienky z hľadiska ich neprijateľnosti. V danom prípade nemôže ísť o prekážku *res iudicata*, pretože nejde o ten istý predmet

konania vymedzený žalobným petitom žalobkyne oproti skutkovým tvrdeniam žalovanej v zmenkovom konaní, z ktorých bol pôvodný nárok žalovanej uplatnený. Poukázala na to, že v zmenkovom konaní nebolo predmetom súdneho prieskumu, či právny úkon, od ktorého sa pre žalovanú vyvodzuje právo, je neplatný a či svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo ho neobchádza, či dokonca nie je platnou právnou úpravou zakázaný. Tvrdila, že v posudzovanej veci bolo súdom prvej inštancie jednoznačne preukázané, akú konkrétnu sumu žalovaná žalobkyni poskytla a akú od nej prijala, hoci na to už nemala právo. Podľa žalobkyne vo veciach, v ktorých existuje právo jednotlivca, ústavný princíp alebo iný dôležitý verejný záujem, ktorým je v danej veci zvýšenie právnej ochrany spotrebiteľa, nie je možný striktno formalistický prístup k interpretácii a aplikácii relevantných ustanovení zákona zmenkového a šekového, a to najmä z dôvodu častého zneužívania zabezpečovacej funkcie zmenky v spotrebiteľských záväzkových vzťahoch. Vyslovenie neplatnosti zmluvy sa preto podľa žalobkyne vzťahuje aj na neplatnosť zmenky, od ktorej sa odvíja aj neplatne prijaté plnenie, majúce za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, na úkor žalobkyne. Na základe uvedeného navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť a žalobkyni voči žalovanej priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu nevyjadřila.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove najmenej 5 dní pred jeho verejným vyhlásením a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

17. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočnenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

20. Vo veci bolo súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a v ďalšom na neho odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zvýraznenie vecnej správnosti výrokov napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

21. Rovnako ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd nemal v predmetnej veci pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou založený zmluvou o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011 mal v skutočnosti spotrebiteľský charakter, nakoľko dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie boli preukázané také okolnosti uzavretia označenej zmluvy, ktoré preukazujú, že dôvod čerpania pôžičky žalobkyňou nesúvisel s jej podnikaním, nakoľko táto v tom čase reálne podnikateľskú činnosť nevykonávala. Pre tento záver je rozhodujúce zistenie súdu prvej inštancie o účele žiadaného úveru deklarovaného žalobkyňou v žiadosti o úver ako aj preukázaná prax žalovanej, v rámci ktorej fyzickým osobám vykonávajúcej podnikateľskú činnosť nebol žalovanou poskytovaný iný úver, než na podnikateľskú činnosť. Nepriamym dôkazom, že v danom prípade nemohlo ísť o úver podnikateľský, ale naopak išlo o úver spotrebiteľský je i samotný fakt, že úverovú zmluvu podpísal aj manžel žalobkyne ako spoludlžník, ktorý podnikateľom nebol. Žalovaná nijako nepreukázala, že to bola skutočne

žalobkyňa, ktorá žiadala o podnikateľský úver, že žalovaná nezneužila svoju „nadvládu“ a postavenie žalobkyne ako slabšej zmluvnej strany, a že žalobkyni nepredložila sama na podpis formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere na podnikateľské účely z dôvodu možného zastretia skutočného účelu zmluvy, ktorú žalobkyňa podpísala.

22. Odvolací súd tiež zastáva názor, že v prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním tejto okolnosti nemôže byť len označenie dlžníka identifikačným číslom, pokiaľ absentuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s (údajnou) podnikateľskou činnosťou dlžníka uzavretie príslušnej zmluvy má. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je pri pochybnostiach o obsahu zmluvy namieste výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, t. j. že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na dodávateľovi.

23. Pre posúdenie dôvodnosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a nároku na primerané finančné zadostučinenie je rozhodujúci rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 3Csp/76/2017-475 z 11.10.2022, v znení opravného uznesenia č. k. 3Csp/76/2017-495 z 15.11.2022, ktorým bola právoplatne určená neplatnosť Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom, A. B., nar. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom a žalovanou ako veriteľom. Označený rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť 9.12.2022 je v zmysle § 228 ods. 1 CSP subjektívne záväzný pre strany tohto konania ako aj ich právnych nástupcov a vo vzťahu k tomuto konaniu má v spojení s § 194 ods. 2 CSP prejudiciálne účinky. Vecne správna je preto aplikácia § 451 a nasl. OZ upravujúca nároky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia, ktorým je aj majetkový prospech vzniknutý plnením z neplatného právneho úkonu.

24. K odvolacej námietke žalovanej o existencii prekážky res iudicata vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/408/2013 v spojení so zmenkovým platobným rozkazom sp. zn. 4Zm/496/2013, ktorými už bola žalobkyni a spoludlžníkovi uložená povinnosť zaplatiť v prospech žalovanej sumu 12 409,- eur s príslušenstvom, odvolací súd konštatuje, že s predmetnou námietkou sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vysporiadal vecne správne.

25. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku); (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009). Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (por. tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010)

26. Podľa názoru odvolacieho súdu, predmetný zmenkový platobný rozkaz nezakladá prekážku res iudicata, pretože v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu nie je daná totožnosť predmetu konania. Uplatnený nárok totiž nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. Skutkovým tvrdením žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/408/2013 v spojení s platobným rozkazom sp. zn. 4Zm/496/2013 ako žalobcu bolo, že: „Vystavením zmenky zo dňa 30.05.2011 sa odporca zaviazal, že zaplatí zmenkovú pohľadávku vo výške 12.409,- eur dňa 28.04.2013. Na zmenku nebolo odporcom doposiaľ splatené nič. Z toho teda vyplýva, že odporcovi zostáva uhradiť sumu vo výške 12.409,- eur.“ Skutkovým tvrdením žalobkyne v tomto konaní je, že medzi stranami bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovej pôžičke, ktorá je neplatná, z dôvodu ktorého na jej strane vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a priznanie finančného zadostučinenia. Obidve porovnávané veci sa už vôbec neopierajú o ten istý právny dôvod; v zmenkovom konaní pred Okresnom súde Bratislava V je právnym dôvodom nároku zmenka z 30.5.2011 vystavená na sumu

12 409,- eur, zatiaľ čo v prejednávanej veci je právnym dôvodom nároku bezdôvodné obohatenie z neplatnej Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011. Je potrebné tiež poukázať na to, že súd prvej inštancie si od Okresného súdu Bratislava V vyžiadal spis sp. zn. 1CbZm/408/2013 (pôvodne sp. zn. 4Zm/493/2013), z ktorého obsahu vyplýva, že sa v ňom zmluva o revolvingovej pôžičke nenachádza, nikdy nedošlo k jej preskúmaniu a vo veci použitá právna argumentácia na ňu neodkazuje. Zmenkový platobný rozkaz bol vydaný v konaní, v rámci ktorého neboli neprijateľné zmluvné podmienky posudzované a nebola v ňom skúmaná ani platnosť zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011.

27. K vyššie uvedenému odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzujúce oprávnenie vnútroštátnych súdov skúmať ex offo nekalú povahu podmienky. Toto oprávnenie predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33). Aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 1/2012). Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie. (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C -473/00 zo dňa 21.11.2002, uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 zo dňa 16.11.2010) Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

28. Ak má byť zabezpečené naplnenie cieľa sledovaného právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, je nutné umožniť súdu skúmať charakter právneho vzťahu, na základe ktorého došlo k vystaveniu zmenky a v prípade zistenia, že ide o vzťah spotrebiteľský, zmluvné podmienky podrobiť skúmaniu z hľadiska ich neprijateľnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v stanovisku č. 93/2015 z 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak by pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemal možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona zmenkového a šekového by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex offo, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege.

29. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovanej, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, v akom rozsahu vykonala platby na zmluvu o pôžičke a v akom rozsahu na právoplatne uloženú povinnosť v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4Zm/496/2013 a že súd prvej inštancie pri určení bezdôvodného obohatenia mylne vychádzal z predpokladu, že všetky plnenia žalobkyne sú plneniami na zmluvu o revolvingovej pôžičke, a nie na zmenku, odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia vyplývajúce z napadnutého rozsudku opísané na str. 14 pod bodom 29., z ktorého vyplýva predloženie dokladov o prevzatí peňažných prostriedkov žalovanou v celkovej sume 6 836,15 eur. Tieto žalobkyňou predložené doklady, ktoré sa v spise vedenom pod sp. zn. 3Csp/76/2017 nachádzajú pod č.l. 17 až 19 jednoznačne preukazujú, že špecifikované peňažné sumy boli realizované za účelom úhrady splátok pôžičky vyplývajúcej zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796. Znenie označených potvrdení vylučuje, že by žalobkyňa svoje platby uhrádzala na dlh zo zmenky, alebo si plnila povinnosť uloženú jej zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4Zm/496/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 1CbZm/408/2013-27 z 22.11.2013. Ak teda v neskoršom konaní a po riadne vykonanom dokazovaní bola právoplatne určená neplatnosť úverovej

zmluvy, je plnenie na túto zmluvu po započítaní druhou stranou poskytnutého plnenia vždy bezdôvodným obohatením na strane dodávateľa.

30. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde. Podmienka úspešného uplatnenia práva spotrebiteľa namietat' v konaní pred súdom porušenie práva alebo povinnosti (§ 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z.), je pritom splnená aj vtedy, keď súd v inom konaní konštatoval toto porušenie pri rozhodovaní o predbežnej otázke (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2022, sp. zn. 3Cdo/31/2020 publikované pod R 30/2023).

31. Finančné zadosťučinenie sa vo všeobecnosti skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo satisfakcie za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, a všetko čo mu berie čas a kľud. Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021 - R 48/2022). Konkrétnu výšku finančného zadosťučinenia určuje súd na základe vlastnej úvahy, je teda posudzovaná subjektívne. Ochrana spotrebiteľa však nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

32. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej, že rozhodnutie vo výroku o primeranom finančnom zadosťučinení je predčasné, lebo rozhodnutie vo výroku I. v čase vyhlásenia výroku II. nebolo právoplatné, odvolací súd konštatuje, že túto námietku nemožno považovať za dôvodnú, nakoľko v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku už bol právoplatný rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 3Csp/76/2017-475 z 11.10.2022, v znení opravného uznesenia č. k. 3Csp/76/2017-495 z 15.11.2022, ktorým bola zmluva o revolvingovej pôžičke č. 132796 – 71359 z 30.5.2011 určená za neplatnú, a to vzhľadom na rozsah a závažnosť v nej zistených neprijateľných zmluvných podmienok. Porušenie práv spotrebiteľa bolo preto zistené a súdnym rozhodnutím konštatované už v konaní pred súdom prvej inštancie vedenom pod sp. zn. 3Csp/76/2017, ktoré bolo právoplatne ukončené rozsudkom z 11.10.2022.

33. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vzhliadol dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňi zo strany žalovanej, pretože žalovaná proti žalobkyňi ako spotrebiteľke nepostupovala s odbornou starostlivosťou a chcela sa na jej úkor prostredníctvom absolútne neplatného právneho úkonu nezákonne obohatiť. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie zastáva názor, že žalobkyňa ohľadne právneho vzťahu so žalovanou vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 132796-71359 z 30.5.2011 znášala stav právnej neistoty, zbytočne bola povinná platiť sumy, na ktoré žalovaná nemala nárok, a to nad rámec poskytnutého úveru, pričom vo výške 3 186,15 eur plnila navyše oproti povinnosti vyplývajúcej jej zo zákona. Tým bola vystavená porušeniu práva, ktoré bolo spôsobilé spôsobiť jej ujmu v majetkovej sfére, a v časti ju aj spôsobil. Súd prvej inštancie tak správne a dôvodne zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalobkyňa už poskytnutú istinu úveru žalovanej uhradila. Preto táto odvolacia námietka žalovanej je taktiež nespôsobilá zvrátiť závery súdu prvej inštancie prijaté v súdnej veci.

34. Správne výroku I. a II. vo veci samej zodpovedajú aj správne výroky III. a IV. o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola pri uplatnení oboch nárokov, o ktorých súd rozhodoval úspešná, preto jej v plnom rozsahu patrí náhrada trov konania.

35. Pretože odvolací súd v konaní pred súdom prvej inštancie a pri odvolacom prieskume nezistil naplnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná v rozsahu 100 %, preto je odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady ktorých rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).